

7 Οκτωβρίου 2020

Γέροντας Άνθιμος: Ολισθήματα των νέων στις παραθρησκείες (α' μέρος)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Χαριτωμένες παραινέσεις](#)

Γέροντας, Ιερομόναχος, π. Άνθιμος Αγιαννανίτης

(1913-1996).

Η Ορθόδοξη πίστη μας είναι πηγή με άφθονο γάργαρο νερό “αλλόμενον εις ζωήν αιώνιον” (Ιω. 4', 14).

Δυστυχώς, ελάχιστοι όμως, από τους νέους μας φεύγουν από την πηγή την καθάρια και πηγαίνουν στους βούρκους να βρουν νερό, να πιουν. Εδώ ισχύει ο λόγος του αποστόλου Παύλου: “Φθείρουνσιν ήθη χρηστά ομιλίας κακαί” (Α'. Κορινθ. ε' 33).

Συναναστρεφόμενοι οι νέοι μας με διαφόρους αλλοθρήσκους παρασύρονται, γιατί είναι ακατήχητοι στην πίστη, σαν τα ψόφια ψάρια, που πηγαίνουν όπου το ρεύμα τον ποταμού τους οδηγεί.

Γι' αυτό ο Ευαγγελιστής Ιωάννης μας απαγορεύει να συναναστρεφώμαστε με αυτούς που δεν έχουν την διδαχή του Ιησού και δεν ζουν σύμφωνα με αυτήν. Μήτε χαίρετε να τους λέμε, μήτε στα σπίτια μας να τους παίρνουμε, για να μη γίνουμε μέτοχοι της ασεβείας τους, μας προστάζει. “Ει τις έρχεται προς υμάς και του Χριστού την διδαχήν ου φέρει, μη λαμβάνετε αυτόν εις οικίαν και χαίρειν αυτού μη λέγετε” (Β' Ιω. 10-11).

Εμείς οι Ορθόδοξοι δεν πιστεύσαμε, μήτε πιστεύουμε απλώς και ως έτυχε. Μήτε θυσιάζουμε την ζωή μας και όλες τις χαρές του κόσμου για μια πίστη και μια αλήθεια που δεν έχουμε εξετάσει την ορθότητά της.

Κάθε ένας μας έχει το σπίτι του, έχει το κτήμα του, έχει την περιουσία του. Όλα αυτά τα βεβαιώνουμε με τα συμβόλαια που έχουμε και τους μάρτυρες που διαθέτουμε. Στην πίστη για συμβόλαια έχουμε την Παλαιά Διαθήκη, η οποία έχει μεταφραστεί στα Ελληνικά τριακόσια χρόνια πριν την γέννηση του Χριστού και μάλιστα από Εβραίους, που είναι πολέμιοι του Χριστού· μάρτυρες δε έχουμε αυτούς που είδανε με τα ίδια τους τα μάτια τα θαυμαστά του Θεανθρώπου Ιησού· πρώτον τους Αποστόλους και δεύτερον τους Έλληνες, που πήγαν να τον συναντήσουν και είδαν την νίκη της Αναστάσεως, την Ανάληψή Του στους ουραμούς και την επιφοίτηση στους μαθητές Του του Παναγίου Πνεύματος.

Η Ανάσταση του Χριστού μας δεικνύει την παντοδυναμία της Θεότητας, γιατί κανείς θνητός δεν μπορεί μόνος του να αναστηθεί. Ο Κύριός μας με την ανάστασή του κατεπάτησε το κράτος τον διαβόλου, ενίκησε τον Άδη και χαροποίησε τους μαθητές Του, με τους οποίους παρέμεινε μαζί για σαράντα ημέρες.

Στην Ανάληψή Του στους ουραμούς, που γίνηκε ενώπιον όλων, Άγγελοι με λευκή περιβολή είπαν στους μαθητές: “Άνδρες Γαλιλαίοι, τι εστήκατε εμβλέποντες εις τον ουρανόν; Ούτος ο Ιησούς ο αναληφθείς αφ' ημών εις τον ουρανόν, ούτως

ελεύσετε τον τρόπον εθεάσασθε αυτόν πορευόμενον εις τον ουρανόν” (Πράξ. α΄. 11).

Θα ξαναέλθει, Γαλιλαίοι, ο Ιησούς πάλι με τον ίδιο θαυμαστό τρόπο που τον είδατε να ανεβαίνει στον ουρανό. Σε αυτούς τους απλοϊκούς και αγράμματους ψαράδες ο Θεός έδωσε δύναμη, ώστε, αν και άοπλοι, να υποτάξουν όλη την οικουμένη.

Μήτε Καίσαρες, μήτε φιλόσοφοι, μήτε ψευτοφαντασμένοι μπόρεσαν να αντισταθούν στην δύναμη των λόγων τον Ευαγγελίου της αγάπης, που είχαν για όπλα τους οι Απόστολοι.

Συνέχεια εδώ: <http://www.diakonima.gr/?p=515693>

Από το βιβλίο του δρ. Χαραλάμπους Μ. Μπούσια, ο “Γέρων Άνθιμος ο Αγιαννανίτης, ο σοφός και θεοφόρος σύγχρονος πατέρας του Άθωνος”, β΄ έκδοση, των εκδόσεων Μυγδονία, Θεσσαλονίκη, 2001.